

„ВИЗИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ“

ПОВЕЧЕ ДЪРЖАВА ТАМ, КЪДЕТО И КОГАТО Е НЕОБХОДИМО

• Слово на Корнелия НИНОВА пред националното съвещание за обсъждане на проекта „Визия за България“, проведено в София на 21 юли, в НДК, зала 3

Скъпи другарки и другари,
Дами и господа,
Уважаеми гости,

Благодаря за участието ви в тази национална среща. Тя е начало на един процес, който няма да бъде лек. Днес, ние, българските социалисти, предлагаме нещо различно, което не сме правили досега. Предлагаме нещо ново и като форма, и като съдържание. Досега винаги излизахме пред вас с програма за управление, с алтернатива на ГЕРБ. Днес това е друго – не предлагаме алтернатива на ГЕРБ, а алтернатива на системата, създадена в годините на прехода, за която всички имаме принос.

Днес не се обръщаме към политическите си опоненти, днес ние се обръщаме към народа си. Можем ли да събудим и обединим националната си енергия, да сложим край на прехода и да очертаем хоризонт и друг път за развитие на България?

Имаме ли сили да се освободим от разделението в миналото – българи срещу българи, и да се обединим, ние, българите, за бъдещето около няколко ключови за съществуването ни, като народ и държава, въпроси.

Днес ние не ви предлагаме готови и точни решения, не претендираме, че сме най-умни, всезнаещи и единствени. Не сме. Днес се обръщаме към всеки наш сънародник: **чувайте идеите ни и който има желание, по Вазовски – кой с каквато възможност, сили и компетенции разполага, да се включи в този процес.**

Имаме нужда от всеки българин, милеещ за Отечество, народ, справедливост и семейство. Някои от идеите ни ще бъдат оспорвани. Знаем, и нека бъде така. В спора се ражда истината. Някои ще ядосат определени кръгове и интереси. Ще има съпротива. Предупреждавах ни за това. През цялото време казвах на екипите, които работеха: *„Не се стъписвайте пред имена и групировки. Трябват ни смелост на идеите, неподкупност на хората и последователност в действията. Докато творите, мислете само за едно – интересите на българина и суверенитета на държавата!“*

Защо правим това?

Защото 29 години политически грешки, грабеж на национални ресурси, сговор между власт и пари, между леви и десни ни доведоха до стряскащите думи на доц. Петър Иванов, директор на Демографския институт на БАН: *„България е в клинична демографска смърт. България изчезва“*. С най-голям отрицателен прираст сме в света, с най-висока смъртност сме в света, най-бедната страна в Европа, с най-ниско образовани деца. Ето затова го правим. Това не може да продължава.

На стр. 6

МОБИЛИЗАЦИОНЕН ПРОЕКТ ЗА НЕОТМЕНИМА ПРОМЯНА

• Запуску за един навременен документ, за вълнението от неговите цели и за надеждата, че България ще пребъде въпреки всичко

Минчо МИНЧЕВ

Първо в зала 3 на НДК слушах, а после внимателно изчетох, стенограмата от представянето на „Визията“ от Корнелия Нинова. Непосредствено след това се заех с „Проекта за България“. Четях и ме обземаше особено вълнение. Имаш усещането, че се случва нещо, което отдавна съм чакал. Държах в ръцете си убедително доказателство-документ, който не си приличаше с нито един доклад или резолюция на конгрес или форум на БСП.

Изчистен от фразеологизми и мантри за „европейско бъдеще“ и „евроатлантически ценности“, „Проектът за визия за България“ оценяваше правдиво и с точни думи пътя на държавата и народа ни в преизподнята на това, което евфемистично наричаме преход. Не предлагаше готови решения, но определяше „отечество“, „народ“, „справедливост“ и „семейство“ за

главни ориентири. Признаваше, че „системата ни убива“; че „тя не може да бъде кърпена“ и че „единственият изход е тя да бъде променена“. И че за промяната е необходимо обединение на националната енергия, необходим е „нов обществен договор“, който може да ни изведе „на нов хоризонт в съществуването ни като държава“.

На стр. 4

СЛЕДВАЩИЯТ БРОЙ НА В. „НОВА ЗОРА“ ШЕ ИЗЛЕЗЕ НА 4 СЕПТЕМВРИ. НА ВСИЧКИ ЧИТАТЕЛИ НА ВЕСТНИКА ПОЖЕЛАВАМЕ ЗДРАВЕ И СЛЪНЦЕ ПРЕЗ АВГУСТ!

В разгара на „борбата“ с чумата по преживните животни в Странджа, която управляващите и „присъдружните“ им журналисти и медиите представяват като безалтернативна стратегия, изисквана от ЕС, министрите на вътрешните работи и на земеделието, храните и горите се оплакаха от липсата на обществено доверие в институциите. И по-специално, в искреността и компетентността на ръководените от тях ведомства и структури.

Късните признания на управляващите за „лошата комуникация“ с населението всъщност са заемки от оправданията на Иван Костов за изгубените парламентарни избори през 2001 година: „Управлявахме добре, но не обяснявахме добре“. И по същество тези откровения прикриват една несъбдната мечта – подобно на лирически герой в стихотворението на Христо Радевски „Към партията“, избирателят да каже за управляващата коалиция: „Аз знам, аз вярвам, че си права, когато съгреших дори“.

Неслучайно дясната извънпарламентарна опозиция тръби, че комунизмът се завръщал в България. Към такъв извод насочва и решението на САЩ да възобновят от София предаванията на български език на радио „Свободна Европа“.

Петко ПЕТКОВ

Защо въпросното радио ще се настани в София, а не в Мюнхен, Виена, Прага или Буапеша? Очевидно, защото там американофилията отдавна е изветряла и за чужди пропагандни рупори място няма.

негодници“, от която се разграбни когато стана депутат на „шайката“. Днес в промеждутъците между две предавания „Документите“ по тв „Европа“, политологът на повикване Тодоров участва в брифингите на ГЕРБ. И застанал до Делян До-

България преди парламентарната саканция:

ПОЛИТИЧЕСКО ТАНГО ЗА ТРИМА

Докато в България, при цялата русофилия на населението, властите са готови да приемат всичко, защото се чувстват гузни и виновни: не пред собствения си народ, а пред Вашингтон. Особено след като в Доклада за състоянието на националната сигурност през 2017 г. Русия вече не се сочи като заплаха, а замразяването на проекта АЕЦ „Белене“ е представено като криещо потенциални рискове за националната сигурност. Какви „евроатлантически ценности“, щом Русия е заплаха само според Цветан Цветанов и декларациите на НАТО? След срещата си с Владимир Путин в Хелзинки на 16 юли и Доналд Тръмп се представя за „жертва“ на Русия, но неговите метаморфози в твитър са общоизвестни.

Как народът да има доверие в институции, които променят своите решения след всяка по-значима негативна обществена реакция? Особено когато с ролята на адвокати на управляващите са се нагърбили хора като Антон Тодоров, Спас Гърневски, Тома Биков и Делян Добрев. С изключение на Добрев, останалите никога не са членували в ГЕРБ, но за сметка на това са стажували в СДС / ОДС. А Тома Биков премина и през ДБГ, без да сподели вината за провала на „червената кукувица“ Меглена Кунева. После, без никакви скрупули, премина на доброволна служба в ГЕРБ. Антон Тодоров пък е автор на книгата „Шайка. Бойко, Цецо, Росен и други

брев и Цветан Цветанов, „разобличава“ с фалшиви новини ту бизнеспартньорството между банкера в изгнание Цветан Василев и депутатката от БСП Елена Йончева, ту „подстрекателствата“ на Корнелия Нинова при протестите срещу етаназията на овцете и козите в Странджа. От екрана на „Канал-3“ му приглася Илиана Беновска, която се държи така, сякаш Нинова, а не Бойко Борисов е премиер на България. Дори се похвали, че я допуснали до пленума на БСП, на който бяха оповестени „Алтернативи за България“, които Столетницата предлага като база за обществена дискусия. Но... Беновска я измъчва само това дали Нинова е манипулирала или не протестите в Странджа. Каквото и да беше отговорила Нинова, Беновска щеше да го извърти според възложената й поръчка. И след като лидерът на БСП я подмина като експрес малка гара, продължи да изливаше отровата си от екрана на „независимата“ телевизия „Канал-3“. Не срещу убийците на животновъдството в Странджа, а срещу президента Румен Радев и Корнелия Нинова. Така се отблагодарява на Борисов, който я заведе при Папата в Рим за 24 май.

Не остана по-назад и някои водещи от „националистите“ телевизии, които питат гостуващите им представители на БСП: „А откъде ще вземете

пари за безплатните детски градини, за по-високи заплати и пенсии?“. Отговори от типа на „Ще стрем течовите на државни ресурси“ не ги задоволяват. И не толкова тях, колкото тези, които им плашат.

Според международната организация „Европейски център за пресата и свободата на медиите“, управляващите в България подкупват медиите. Оставаше да добавят, че те конкурират в това отношение фондация „Америка за България“, за която центърът не споменава. Но и „глухият султан в Египет“ трябва да е разбрал, че истински свободни и независими медиите в България няма. Друг е въпросът, че и не може да има. Защото, както пише Ленин в „Партийна организация и партийна литература“ (1908 г.): „Да живееш в обществото и да бъдеш независим от обществото, не може“. Затова всяка медия трябва да уточни от кого е не-

нето на поправките в Закона за приватизацията, предложени от ПП „Атака“ и ВМРО, е показателна. Защото при гласуването в пленарната зала на предложените промени „против“ лобистките нововъведения (предвиждащи амнистия със задна дата на приватизатори, които не изпълняват приватизационните си ангажменти) гласуваха само депутатите на НФСБ и 22-мата депутати на БСП (от общо 79), които присъстваха в залата. Поправките бяха приети с гласовете на ГЕРБ, ДПС, „Воля“, „Атака“ и ВМРО. Вицепремиерът Симеонов квалифицира тези поправки като „Спасяването на редник Кири“, имайки предвид, че от скръсаването на срока за изпълнение на приватизационните ангажменти от 10 на 5 години ще се възползват приватизаторите на БМФ братята Домусчиеви, които няма да платят на държавата 58 млн. лева. Волен Сидеров пък квалифици-

ра ходатайствата на Симеонов за втория лифт в Банско като „Спасяването на редник Цецо“ и поиска той да се извини за упреците си срещу съдружниците си в ОП и срещу премиера Борисов. На свой ред Сидеров прикани Симеонов да напусне правителството, щом смята че то предлага лобистки законопроекти. От страна на ГЕРБ, вместо подкрепа, дойде „приятелски огън“ за вносителите на поправките. След заплахата на Валери Симеонов да изкара НФСБ от управляващата коалиция, и особено след наложеного от президента Радев вето върху лобистките поправки в Закона за приватизацията, Борисов заповяда да ПГ на ГЕРБ да пренапише текстовете, за да отпадат съмненията в лобизъм. С понасянали физиономии по първоначално приети закони (за акциза върху бездимните цигари, за горивата, за шума в курортите и т.н.) и особено прегласува-

Спасителите на „редник Цецо“ и на „редник Кири“

зависима. От читателя, от зрителя и слушателя, от издателя, от своя собственик или от правителството? Същото се отнася и за журналистите, парадирани със своята независимост. Никой, който предлага своя труд срещу заплащане, не е напълно независим, но и в слугинажа трябва да има някаква мяра. За много от журналистите на „свободното слово“ у нас, обаче, отъркването около властта е смисъл на журналистиката. Защото, както казва Александър Бай Ганьо: „Келенпир има в тази работа!“.

Друг е въпросът, че и властимащите се държат като маймуни, опитват се да извадят орех от гърне. Тоест, не се сещат да си разтворят шепата, след като са хванали келенпира, без да съзнават, че това е капан. Историята с ремонтите на прясно приети закони (за акциза върху бездимните цигари, за горивата, за шума в курортите и т.н.) и особено прегласува-

нето на поправките в Закона за приватизацията, предложени от ПП „Атака“ и ВМРО, е показателна. Защото при гласуването в пленарната зала на предложените промени „против“ лобистките нововъведения (предвиждащи амнистия със задна дата на приватизатори, които не изпълняват приватизационните си ангажменти) гласуваха само депутатите на НФСБ и 22-мата депутати на БСП (от общо 79), които присъстваха в залата. Поправките бяха приети с гласовете на ГЕРБ, ДПС, „Воля“, „Атака“ и ВМРО. Вицепремиерът Симеонов квалифицира тези поправки като „Спасяването на редник Кири“, имайки предвид, че от скръсаването на срока за изпълнение на приватизационните ангажменти от 10 на 5 години ще се възползват приватизаторите на БМФ братята Домусчиеви, които няма да платят на държавата 58 млн. лева. Волен Сидеров пък квалифици-

ра ходатайствата на Симеонов за втория лифт в Банско като „Спасяването на редник Цецо“ и поиска той да се извини за упреците си срещу съдружниците си в ОП и срещу премиера Борисов. На свой ред Сидеров прикани Симеонов да напусне правителството, щом смята че то предлага лобистки законопроекти. От страна на ГЕРБ, вместо подкрепа, дойде „приятелски огън“ за вносителите на поправките. След заплахата на Валери Симеонов да изкара НФСБ от управляващата коалиция, и особено след наложеного от президента Радев вето върху лобистките поправки в Закона за приватизацията, Борисов заповяда да ПГ на ГЕРБ да пренапише текстовете, за да отпадат съмненията в лобизъм. С понасянали физиономии по първоначално приети закони (за акциза върху бездимните цигари, за горивата, за шума в курортите и т.н.) и особено прегласува-

се присламчи Веселин Марешки... Все пак в управляващата партия не са особено гнусни, щом трябва да се довърши мандатът.

Разбираме защо въпреки успешното европредседателство „божеството“ на ГЕРБ Бойко Борисов е перманентно в лошо настроение. След успешното изстребление на овцете и козите в Шарково, Болярово, Волен и други села и след разпространение от социалните мрежи и редица сайтове твърдения за купени от него гръцки остров или къща на любовница в Барселона, само обвинения в лобизъм за братя Домусчиеви му липсват!

Междувременно, пред Народното събрание изникна нов палатков лагер, който трябва да противодейства срещу протеста на майките на деца с увреждания, които социалният министър Бисер Петков обвини в анархизъм. Наемници провокатори в ползата на управляващите винаги могат да се намерят и купят. По същия начин, по който Антон Тодоров използва „видеопризнанията“ на някой си Тодор Атанасов за получените „инструкции“ от председателя на БСП Корнелия Нинова. Странната птица Атанасов скоростно изтри профила си от фейсбук, но казаното от него остана записано на телефона на новоизлюпения пиар на ГЕРБ Антон Тодоров... Или „Тони Мършата“, както го нарече д-р Димитров по тв „Скат“, след като самият Тодоров заяви в пар-

ламентарната зала, че бил като мумията: не спял, не ядял и не давал мира на комунистите. Забравил беше обаче, че преди да мумифицират фараоните, жреците са изваждали мозъка от черепите им. Сиреч, мумиите са безмозъчни...

Колко бързо прегора таманът на „успешното“ европредседателство? А вече и „зърнарите“, които обират каймака на европейските субсидии, се обявиха срещу протестите на животновъдите от Стран-

НА РУСИЯ СЪЩО Е НУЖНО ВРЕМЕ...

• Предварителни бележки и изводи от срещата Путин-Тръмп

Дългоочакваната среща Путин-Тръмп се състоя в Хелзинки на 16.07.2018 г. В очакване беше целият свят – приятели и противници на САЩ и Русия, – срещаша се ръководителите на двете държави, които притежаваха 90 % от всички средства за масово унищожаване на планетата и които можеха да унищожат всичко живо на Земята, в това число и самите себе си. С други думи, от тях зависеше бъдещето на човешкия вид.

Пресконференцията веднага след завършване на срещата не каза нищо съществено. Тя беше изпълнена с общи думи и заявления, но въпреки това, по примирителния тон и чрез сглобяване на отделни фрази и факти от протичащия планетарен процес, може да се направят достатъчно обосновани предварителни изводи относно истинската стойност на срещата, обективната съставляваща на разговорите и евентуалните последици за света.

1. Главният и неоспорим положителен извод от срещата е, че тя се състоя.

Това временно отмести очертавашото се пряко сблъскване между двете държави. Двата ръководители не само се срещнаха, но и разговаряха, а не се караха помежду си (при ракетно-ядрено стълкновение между САЩ и Русия в двете страни ще бъдат убити в първите минути по 100 милиона души и това е без отчитане на последиците от радиационното замърсяване).

2. Срещата потвърди, че между САЩ и Русия няма идеологически (мирогледни) противоречия, които биха направили всяко договоряне проблемно (и двете страни са капиталистически държави).

3. Срещата показа, че нито САЩ, а още повече Русия, нямат поотделно възможности (ресурсни и нематериални) самостоятелно да ръководят и управляват новия Глобален

свят, макар че и двете страни са привърженички на Глобалния проект.

САЩ трябва да се съсредоточат в себе си и отново да наберат достатъчна сила и възможности, отговарящи на изискванията на Глобалния проект.

На Русия също ѝ е нужно време, за да погребне окончателно светския проект и да премине към успешно строителство на „корпорация Русия“.

3. Даденото устно и уклончиво съгласие на Тръмп САЩ да признаят Русия за съпривител на бъдещия глобален свят от национални корпорации, внася съществено нов момент в световната политика и може да има изключително значение за всички народи по света.

Подобна договорка, приета по принципа на „невъзможна“, слага началото на края на истинския хаос и подчертава, че либерализмът не е в състояние с либерални средства да овладее хаоса. Заедно с либерализма си отива и неговият „прочит“ на „международното право“, доколкото все пак някога го е имало.

Но с отричането на либералния проект като неефикасен, се подковава и любимият на Русия и руснаците многополярен проект, който по определение води към нов и по-дълбок хаос, базиран върху междудържавна и междудивизионална конкуренция (така наречената „край на историята“). Изглежда напълно вероятно Путин да се е съгласил с Тръмп, че Русия ще забрави за многополярния свят.

По-важното обаче е, че заедно с многополярния свят Русия трябва да погребне и всякакви опити за търсене на алтернативен път за развитие на света, различен от налагания днес капиталистически път на ново, експлоататорско робство за мнозинството от човечеството. Такъв нов „имидж“ не прави Русия

Проф. Евгений ГИНДЕВ

по-привлекателна за околните или за останалите държави.

4. Евентуалното превръщане на Русия от „враг на САЩ“ в „конкурент на САЩ“ (според израза на самия Тръмп) не променя главния проблем: сумарната държавна мощ на САЩ е над 10 пъти по-голяма от тази на Русия и такава сила не търпи никаква подялба на своята домина-

HELSINKI 2018

ция. Трябва категорично да се каже, че държавата с такава сила не прави никога разлика между „добро“ и „зло“.

САЩ ще седнат на масата за преговори, когато се убедят, че дори такава сила не е в състояние да гарантира пълна и окончателна победа.

Всъщност, на това различие и Русия, чиято главна тактическа цел е непрекъснатото увеличаване на военната мощ и внимателната подготовка за ситуационен съюз с Китай като създаване за в бъдеще на планетарен триумвират за глобално управление.

5. Русия беше и остава за

САЩ и Запада неприемлива дивашка и варварска държава, която няма място в бъдещия Глобален свят (виж „Постопам Гебелс“ – Владимир Малшев – „km.ru“, 22.07.2018 г.). Причината не е в нейните старовремски „ценности“ или в нещо подобно, а в нейната огромност. Такава огромна суверенна държава не трябва да съществува в един свят от асоциация на наднационалните корпоративни компании (както по-убедително доказателство от факта, че ЦРУ обяви открито война на ГРУ (виж декларацията на зам.-председателя на генералния американски прокурор Род Розенщайн от 13.07.2018 г. – „Завтра.ru“ от 20.07.2018 г. Председателят на комитета по вътрешна сигурност на долната камара на Конгреса на САЩ Майкъл Маккоул

как се финасират, въоръжават и снабдяват с транспортни средства и с радиосвързочна апаратура различни терористични групи в Сирия, Ирак, Европа и САЩ. Повечето прихванати съобщения са били кодирани, но в Русия са успели да ги декодират и като жест на добра воля оригиналните кодирани съобщения са предадени на Тръмп заедно с ключа за дешифрировка.

Освен данните Путин предоставя на Тръмп вътрешната схема на глобалния елит и график на дейностите, с които се занимава всеки елемент от схемата. Равнището на престъпния заговор е толкова огромно и мащабно, че поражаваше с усилията си за проникване навсякъде по планетата. (Источник: Сайт ПРАВОСУДИЯ. NET. Виж „cont.ws“, 21.07.2018 г.).

Тайните конспиративни операции не са най-ефективния начин за запазването на мира, но понекако помагат. Опасно е заблудението, че този, който разполага с информация, недостъпна за други, е всемогъщ.

6. Фактът, че Тръмп е предприемач, а Путин – разувнавач, предопределя поведението на двамата на срещата.

Путин има по-силна позиция, защото може да използва в диалога необорими конспиративни аргументи.

Американският автор Хал Гърнър публикува шокиращи факти от действително американската конспиративна структура „Държава в държавата“, наричана на български неправомерно „Дълбоката държава“.

На срещата в Хелзинки Пу-

вучич, жизненият стандарт е по-висок от този в „европейската“ България. Да не говорим за дълговите проблеми на Гърция, Португалия и Италия, които отдавна са в еврозоната и Шенген.

Френският президент Еманюел Макрон търбди, че ЕС и еврозоната трябва първо да се реформират, преди да се разширят. Май трябва да го послушаме, за да не преживеem нови разочарования. Лъкатушенията, хвалбите, сканда-

лите и сътресенията в управляващата у нас „герберска патристична“ коалиция не вещаат нищо добро. Някои вече преждат ОП като „Опитомени патристи“ или „Осигурен провал“, което ще бъде проверено на първите избори.

Тангото за трима може да свърши и по-рано, но е време да спрат да ни разказват приказка за възрастни, управлявани досега с лъжи и скандали.

Тангото за трима може да свърши и по-рано, но е време да спрат да ни разказват приказка за възрастни, управлявани досега с лъжи и скандали.

Тангото за трима може да свърши и по-рано, но е време да спрат да ни разказват приказка за възрастни, управлявани досега с лъжи и скандали.

На стр. 4

“Визията” определяше като незаобикоилими ценности „национална интерес и суверенитета на България”. Разобличаваше лъжите, обосноваваше прехода, че държавата е лош стопанин, а пазарът е демиург на историята и обществените отношения; че частните структури са тези, които работят за обществения интерес...

Предлагаше стратегически подход при използването на националните богатства, спиране на приватизацията и скритата ѝ форма - дългосрочни концесии на стратегически предприятия в енергетиката, транспорта, Вик сектора и прочее.

Четяхи осъзнавах кое постепенно вдигаше градус на вълненията ми. “Визията” предлагаше възстановяване, изграждане и утвърждаване на социалната държава като отрицание на неолиберализма, който в български условия създава нетърпимите нефеодални форми на управление и самоуправство - една опасна мутация на симбиозата от мафиотско-олигархическия модел и социал-дарвинизма. Нима не е вълнуващо?!

На представянето на “Визията” в зала 3 на НДК Корнелия Нинова убедително посочи инструментариума, с който “Проектът за България” може да бъде осъществен - това е държавата като активен регулатор и равноправен участник в икономическите и най-важните аспекти на обществено-държавните отношения - здравеопазване, образование, култура, сигурност. “Визията” предлагаше държавата да се върне там, откъдето така непросто лековерно бе изгонена. Изразена чрез диспозицията “икономическа държава, а не бездържавна икономика”, идеята

на “Визията” дава и една друга представа за идейния път на БСП. Без да назовава непростимите през годините отклонения в живота от генералната линия на партията на социалната идея, “Визията” обръща стрелката отново към главния коловоз - отговорността за България и народа. Няма съмнение, че този факт ще бъде отчетен. Особено от главния доминант на статуквото, който

МОБИЛИЗАЦИОНЕН ПРОЕКТ ЗА НЕОТМЕНИМА ПРОМЯНА

според различни източници и пресмятания владее вече еднолично над 45 % от икономиката на България, а това предполага силен насрещен вятър и неуморими протестъри при всяко завръщане на БСП във властта. Това, от своя страна, поставя със страшна сила въпроса за съюзника. Според скромното ми разбиране, той може да бъде само един - народът! Народът на България с главна буква!

“Визията” засяга едни от най-главните недъзи на общественото развитие през 28-те години на прехода: корупцията; сбърканата политика по отношение на миграцията от страната и в страната; противодействието на опасната тенденция в ЕС, която го превръща от съюз на ценности в съюз на интереси; метастазите от сравняването на политическите кръгове с финансовите потоци и все по-голямата уязвимост и незащитеност на малкия човек, живеещ в голямата европейска общност.

Особено ясно е отредено за отношенията с Русия,

за двойния стандарт на „големите” и тяхната ревност и натиск срещу БСП и срещу България при всеки опит за по-тесни съюзи и отношения с руската страна, основани на принципа и ценността, заещана от историята основа, което избобява безпардонното погазване на всякакви прокламирани принципи и решения, когато е въпрос за интереса на „големите”.

Много са достойнствата на “Визия за България”. Може би най-ценното сред тях е предложението за вглеждане в опита на Унгария и Словакия например, в поведението на политиките като Орбан и Фицо, за които националният интерес е определящ, а неговата защита създава онези условия, в които народите на Вишеградската четворка живеят добре. И държавите им укрепват и просперират.

“Визията” отчита винаги за някои от най-знаковите грешки на БСП като плоския данък, като конгресното решение за влизане на България в еврозоната, като приватизацията на естествените монополи и въобще оттеглянето на държавата от принципните нейни отговорности за национална насоченост в образованието и политиките, които похитиха здравето на народа.

Няма съмнение, че всички изброени дотук теми за дискусия и предложение са особено важни. Но по-важното от всичко е, че те са адресирани

към пасионарното чувство на българите, което несподобно, лъжите, разочарованията и убийствените практики на прехода все още не са успели докрай да унищожат. Това е и главната заслуга на политическото ръководство, правилно преценило, че смисълът на “Визията” е в мобилизационната същност на проекта за бъдещето на България, а достойнството, което

то само нискоцели отрицатели могат да оспорят, остава за БСП, все още най-голямата национално организирана политическа сила.

В този план опитът да бъде осмислен самоубийственият поход на нацията и държавата и да бъде възпряна бодрата крачка на обществото към историческата пропаст по неговия път, не бива да оставят никого безразличен. По начина обаче, по който “Визията” буквално бе скрита от широкия поглед и непредубедената оценка на народа, по организираното премълчаване или спорадичните залпове на отрицание от страна на медиите и властови фактори, може да се съди главно за тревожната степен на закрънялост на националния рефлекс за самосъхранение. По-тежка диагноза от тази е само беззаберията и отсъствието на отговорност за българското бъдеще.

Сложният грехопис на партиите, участващи в прехода, все някога ще бъде разчетен докрай. Никой не отри-

ча техните вина. Те са огромни, а причинените загуби са невъзвратими. И в тази ситуация, както би казал Дядо Вазов, “Господ от своа през възвост дим гледаше на всичко тих, невъзмутим”. Но всичко това ще е до време! Който е преяждал, непременно ще повърша. И Господ не може да изтърпи такава несправедливост. За грешниците адът е неизбежен. И предстоящ. Те могат да сменят с по-малка единствено нагревателната плоча на котлона под казана с котран. И то само в един-единствен случай: ако се включат отговорно и всеотдайно в спасителното дело за съхраняване на народа ни от изтребление и за спасяване на българската държавност.

Такава е главната политическа задача днес. И БСП

направи първата крачка във върната посока. “Визията” и като текст, и като организация на целите, разбира се, не е съвършена, макар да беше представена убедително от Корнелия Нинова на 21 юли в НДК. Допълненията и уточненията в нея са неизбежни. Големият въпрос обаче е в неизразената докрай непоколебимост на политическата воля, с която БСП, като учредител на този мобилизационен проект, се наема той да бъде осъществен.

Без катарзис ще бъде трудно.

Без завръщане на БСП към собствените ѝ корени - невъзможно.

Остава обществената отговорност на всички нас, които оценяваме потребността от “Визията”, не да възпираме със съмнения социалистите, а да ги насърчаваме с увереност. Да приобщаваме и нацията воля и сила за една неотменима промяна в името на България.

лият в България по строежа на магистрала (виж материала на Иля Плеханов – „wagandpase.ru” – 22.06.2018 г.), ще установим как полека и методично Глобалният проект настъпва по планетата и в момента няма кой да го спре.

Какво да се прави? Казал го е известният руски държавен деец Димитрий Олегевич Рогозин: „Оптимистите учат английски език, песимистите учат китайски език, реалистите изучават устройството на автомат „Калишников”!

И нека казаното да бъде сторено!

КАКВО ПОДГОТВЯ ДОНАЛД ТРЪМП

Анализирайки дейността на Доналд Тръмп, насочени към отказ от имперската политика на САЩ, авторът – Тиери Мейсан, акцентира върху историческите събития, които президентът сочи за пример (конституционния компромис от 1789 г., президентите Андрю Джаксън и Ричард Никсън) и как политиката му се възприема от неговите привържници. Но Тръмп не възнамерява да копира миналото; счита авторът, неговата задача е да престане да обслужва интересите на управляващата транснационална класа. И да развие национална икономика.

Проблемът

През 1916 г., в разгара на Първата световна война, в книгата си “Империализмът като най-висш стадий на капитализма”, Ленин анализира причините, довели до сблъсъка на империите. В труда си той излага следната мисъл: “Империализмът е капитализъм на този етап на развитие, когато се налага господството на монополите и на финансовия капитал; когато изключителна важност придобива износът на капитал; когато международните тръстове са си поделили света и е приключил грабежът на всички територии на земята между големите капиталистически страни.”

Фактите потвърждават логиката на Ленин за концентрацията на капитала. За един век тя доведе до създаването на нова империя - Америка (да не се бърка с американския континент). В резултат на сливания и поглъщания се появила няколко транснационални компании, които родиха световната управляваща класа, която всяка година се събира на срещи в Давос (Швейцария). Тези хора не служат на интересите на американския народ и не са непременно американски граждани; шета им е само една: да максимизират печалбите си, използвайки като инструмент федералната власт на САЩ.

Доналд Тръмп бе избран за президент именно заради обещанието си да възстанови това, което предхождаше капитализма - “американската мечта”, основана на свободната конкуренция. Но ако приемем за верни твърденията на Ленин, такава връщане е невъзможно; въпреки това, новият президент избра точно този път.

Американският адмирал Артър Цебровски формулира по следния начин империалистическата същност на капиталистическата система, изразена в доктрината на Пентагона: отсега нататък светът се разделя на две; от една страна са развитите и стабилни държави, а от другата – държави, които все още не са обхванати от имперската глобализация и следователно са обречени на безпорядък. От 2001 г. насам те непрекъснато разрушават “Големия Близък изток”, а днес искат да правят същото и в Карибския басейн.

Трябва да се отбележи, че Пентагонът възприема света въз основа на концепциите на такива антиимпериалистически мислители като Имануел Уолфърстайн, Джовани Ариги или Самир Амин.

Опит се да намери решение

Доналд Тръмп иска да накара транснационалния капитал да инвестира в американската икономика, а Пентагонът и ЦРУ да работят за националната отбрана. За тази цел той трябва да излезе от международните търговски споразумения и да разпусне междуправителствените организации, които поддържат стария ред.

Прекратяване на международните търговски споразумения

В първите дни на мандата си президентът Тръмп обявя отказ на САЩ да участва в Транстихоокеанското партньорство, споразумението, което все още не беше ратифицирано. А то беше част от стратегическия план за изолация на Китай. Поради липсата на възможност да оттегли подписа на САЩ от споразумения като Северноамериканското за свободна търговия, Тръмп започна да ги разпуска посредством въвеждане на различни мита, които нарушават духа на споразуменията, но не и тяхната буква.

Реорганизиране или разпускане на международните правителствени структури

Многократно сме казвали, че ООН вече не е форумът на борбата за мир. Организацията е инструмент на империализма на САЩ, на който се противопоставят само няколко държави. Така беше по времето на Съветския съюз, когато се провеждаше политиката на “празни стол”; сега, след август 2012 г., тя се възражда отново. Президентът Тръмп директно се противопоставя на двата най-големи империалистически инструмента на ООН: мироопазващите операции (те замениха наблюда-

листическата система, изразена в доктрината на Пентагона: отсега нататък светът се разделя на две; от една страна са развитите и стабилни държави, а от другата – държави, които все още не са обхванати от имперската глобализация и следователно са обречени на безпорядък. От 2001 г. насам те непрекъснато разрушават “Големия Близък изток”, а днес искат да правят същото и в Карибския басейн.

Трябва да се отбележи, че Пентагонът възприема света въз основа на концепциите на такива антиимпериалистически мислители като Имануел Уолфърстайн, Джовани Ариги или Самир Амин.

Опит се да намери решение

Доналд Тръмп иска да накара транснационалния капитал да инвестира в американската икономика, а Пентагонът и ЦРУ да работят за националната отбрана. За тази цел той трябва да излезе от международните търговски споразумения и да разпусне междуправителствените организации, които поддържат стария ред.

Прекратяване на международните търговски споразумения

В първите дни на мандата си президентът Тръмп обявя отказ на САЩ да участва в Транстихоокеанското партньорство, споразумението, което все още не беше ратифицирано. А то беше част от стратегическия план за изолация на Китай. Поради липсата на възможност да оттегли подписа на САЩ от споразумения като Северноамериканското за свободна търговия, Тръмп започна да ги разпуска посредством въвеждане на различни мита, които нарушават духа на споразуменията, но не и тяхната буква.

Реорганизиране или разпускане на международните правителствени структури

Многократно сме казвали, че ООН вече не е форумът на борбата за мир. Организацията е инструмент на империализма на САЩ, на който се противопоставят само няколко държави. Така беше по времето на Съветския съюз, когато се провеждаше политиката на “празни стол”; сега, след август 2012 г., тя се възражда отново. Президентът Тръмп директно се противопоставя на двата най-големи империалистически инструмента на ООН: мироопазващите операции (те замениха наблюда-

листическата система, изразена в доктрината на Пентагона: отсега нататък светът се разделя на две; от една страна са развитите и стабилни държави, а от другата – държави, които все още не са обхванати от имперската глобализация и следователно са обречени на безпорядък. От 2001 г. насам те непрекъснато разрушават “Големия Близък изток”, а днес искат да правят същото и в Карибския басейн.

Трябва да се отбележи, че Пентагонът възприема света въз основа на концепциите на такива антиимпериалистически мислители като Имануел Уолфърстайн, Джовани Ариги или Самир Амин.

Опит се да намери решение

Доналд Тръмп иска да накара транснационалния капитал да инвестира в американската икономика, а Пентагонът и ЦРУ да работят за националната отбрана. За тази цел той трябва да излезе от международните търговски споразумения и да разпусне междуправителствените организации, които поддържат стария ред.

Прекратяване на международните търговски споразумения

В първите дни на мандата си президентът Тръмп обявя отказ на САЩ да участва в Транстихоокеанското партньорство, споразумението, което все още не беше ратифицирано. А то беше част от стратегическия план за изолация на Китай. Поради липсата на възможност да оттегли подписа на САЩ от споразумения като Северноамериканското за свободна търговия, Тръмп започна да ги разпуска посредством въвеждане на различни мита, които нарушават духа на споразуменията, но не и тяхната буква.

Трябва да се отбележи, че Пентагонът възприема света въз основа на концепциите на такива антиимпериалистически мислители като Имануел Уолфърстайн, Джовани Ариги или Самир Амин.

Трябва да се отбележи, че Пентагонът възприема света въз основа на концепциите на такива антиимпериалистически мислители като Имануел Уолфърстайн, Джовани Ариги или Самир Амин.

Трябва да се отбележи, че Пентагонът възприема света въз основа на концепциите на такива антиимпериалистически мислители като Имануел Уолфърстайн, Джовани Ариги или Самир Амин.

Ивестизиране в реалната икономика

С помощта на данъци и мита, които трудно могат да

бъдат прокарани през Конгреса и които най-често се налагат с укази, президентът Тръмп принуждава големите компании да върнат заводите си в страната. Този подход определя и икономическия растеж и това е единственото, което пресата му признава като заслуга.

Твърде рано е все пак да се

бъдат прокарани през Конгреса и които най-често се налагат с укази, президентът Тръмп принуждава големите компании да върнат заводите си в страната. Този подход определя и икономическия растеж и това е единственото, което пресата му признава като заслуга.

Твърде рано е все пак да се

бъдат прокарани през Конгреса и които най-често се налагат с укази, президентът Тръмп принуждава големите компании да върнат заводите си в страната. Този подход определя и икономическия растеж и това е единственото, което пресата му признава като заслуга.

Твърде рано е все пак да се

бъдат прокарани през Конгреса и които най-често се налагат с укази, президентът Тръмп принуждава големите компании да върнат заводите си в страната. Този подход определя и икономическия растеж и това е единственото, което пресата му признава като заслуга.

Преустройство на Пентагона и на ЦРУ

Разбира се, това е най-трудната задача. На изборите за Тръмп гласуваха военните, но не и най-висшите офицери и генерали. Доналд Тръмп влезе в политиката непосредствено след събитията от 11 септември 2011 г. Той се обяви против официалната версия на тези събития.

Официалните версии винаги са го измъгвали. Докакто президентите Буш-младши и Обама горяха от желание да ликвидират джихадизма, на практика, по време на мандатите им, джихадизмът рязко нарасна, както и разпространението му по целия свят, така че се стигна до създаването на т.нар. Ислямска държава на територията на Ирак и Сирия.

Ето защо, след встъпване в длъжност, президентът Тръмп се заобиколи с офицери, ползващи се с авторитет в своите части. За него това беше единственият избор да претовърти държавен преврат и да осъществи реформата, която бе замислил. След това той им даде картбланш за всичко, което се отнася до так-

тическите операции “на земята”. Накрая, той не пропуска възможност да потвърждава подкрепата си за въоръжените сили и разузнавателните служби.

Лишавайки председателя на Обединения комитет на началник-щабове и директора на ЦРУ от местата им в Съвета за национална сигурност, той им заповяда да прекратят подкрепата за джихадистите. Постепенно “Ал Каида” и т. нар. Ислямска държава започнаха да губят позициите си. Днес тази политика намира своето продължение в южната част на Сирия, където САЩ прекратиха подкрепата си за джихадистите. Последните вече не са в състояние да създават частни армии, а само отделни групи за извършване на точкови терористични атаки.

В същия дух Тръмп даде да се разбере, че ще откаже да разпусне НАТО, ако алиансът, освен борба срещу Русия, не се съгласи да поеме антитерористични функции. И заяви, че НАТО няма вечни привилегии, което бе демонстрирано със специалната виза на бившия генерален секретар (Хавиер Солана. - Бел. ред.). Но най-важното е, че Тръмп започна да подкопава антируската насоченост на алианса и да води преговори за прекратяване на военните му учения в Източна Европа. Освен това той заплашва с административни актове съюзниците при отказ да инвестират в колективна отбрана. По този начин той възнамерява да подкопава НАТО, когато сметне, че това е възможно.

Този момент ще настъпи, когато едновременно с деградацията в международните отношения, най-накрая видим същото в Азия (Северна Корея), Близкия изток (Палестина и Иран) и Европа (ЕС).

Избоду:

Президентът Тръмп изобщо не е “непредказуем”, както се смята. Напротив, той действително е смислено и логично.

Тръмп възнамерява да извърши преустройството в международните отношения. Такива промени обаче противоречат на интересите на международния управляващ елит и следователно трябва да бъдат извършени наведнъж и изцяло.

Превод: д-р Радко ХАНДЖИЕВ

(What Donald Trump is preparing, by Thierry Meyssan. Damascus (Syria) 3 July 2018)

Този процес се декретира от непосредствено свързания с теорията на оцеляване принцип за оцеляването на човечеството като вид.

По един или друг начин, глобализацията на човечеството ще продължи. Някои учени рисуват нейните перспективи така:

1. Създаване на единна световна религия – след 50-70 години.

2. Възникване на глобална свърхкултура – до 15-20 години.

3. Възникване на частни компании с признаци на суверенни държави - до 10-15 години.

4. Глобално управление на ресурсите – до 25 години.

5. Субконтинентална те-

НА РУСИЯ СЪЩО Е НУЖНО ВРЕМЕ...

риториална глобализация – до 50 години.

6. Планетарен етнос – не по-рано от 250 години. (Александър Игнатов – Стратегията на глобализационния лидерства. “Независимая газета”, 7.09.2000 г.).

Предвижданията са спорни като всички предвиждания, но за да бъдат те потвърдени или опровергани, трябва нов подход към перспективите и последните от глобализацията и от тяхната връзка с реалната политика, с реалната съдба на милиарди хора.

Може да се смята за общоприето становището, че развитието на човечеството е дости-

гнало равнище, на което стават актуални не само планетарните, но и космическите проблеми. С други думи, задачата на днешния ден е да се мисли с хоризонт от 100 години. Причината е проста – глобализацията поставя въпроса за съдбата на човечеството, за неговото оцеляване. Това не са високопарни думи. Има прекалено много факти, които за съжаление не могат да бъдат интерпретирани по никакъв друг начин.

Ако наредим едно да друго ставащите неща по света, като: планетарният хаос, превръщането на ЕС в съюз от махали, налагането на джандърния подход в обществото, явните

усилия за обединяване на световните религии (джандърната “революция” в протестантската църква), геноцидният подход за съкращаване на планетарното население (пенсионните реформи), социалното разграбяване на здравеопазването (налагане на принципа „който иска да живее дълго, ще плаща“), изкуствените пандемии сред хора и животни (случаят с чумата по животните в България), ликвидирателното на масовото образование чрез отпяване на населението (телевизионна – престъпна организация), новото прекрояване на държавните граници (Западните Балкани) и дори ваксана-

Тази система ни убива, както първи го изрекоха майките на деца с увреждания, но всички го видят. И тя не може да бъде кърпена. Тя просто трябва да бъде променена.

Ето как.

Това е нашето предложение към вас:

В годините на прехода държавата даде своите правомощия на пазара, мислейки, че той ще се саморегулира, но не се създадоха условия за свободна конкуренция, дори умислено изкриви тези условия. И големите, монополите, олигархичните кръгове, потъпкаха свободната инициатива, потъпкаха средния и малкия бизнес. Държавата прехвърли своите задължения на частни структури. И те заработиха в свой интерес, а не в обществен. Тези икономически кръгове си купиха политически от всички цветове. Който и да управлява, тази спойка от пари и политика продължава да съществува и да се самовъзпроизвежда. Тя е скритата паралелна държава, но всъщност тя дърпа конците на истинската и нашата цел е да върнем силата на автентичната, истинската държава. Не сме идеалисти. Знаем колко е опасно и трудно това. Знаем какви сили и пари стоят срещу това, но

искаме да го направим.

Ето как:

Предлагаме да бъде спряно разграбването на националните богатства. В момента вместо обществото да се ползва от тях, машина ги експлоатират за собствено забогатяване. Нека да обсъдим спокойно, с аргументи, възможността стратегически за държавата предприятията да бъдат забранени не само за приватизация, но и за концесия. Веднага ще ни опонират – държавата е лош стопанин!

Уважаеми опоненти, уважаваме вашето мнение, но то като че ли вече се изтърка. И първи го осъзнаха Франция, Германия, Унгария, Чехия, където не само че държавата държи контрола над стратегически обекти, но дори пристъпиха към обратно изкупуване на активи. При нас обаче обратната тенденция продължава. Новият закон за т. нар. вечни концесии за по 50 и 60 години, всъщност е скрита приватизация. Най-яркият пример за това е концесията на летище „София“, която се за дава. Друг пример за липса на държавнически разум е отказът на държавата да участва в процедурата за закупуване на ЧЕЗ – стратегически сектор за България и за българския национален инте-

рес. Радваме се, че КЗК прояви разум и компетентност, и спира сделката за продажбата. Поздравявам всички, които положихме усилия да обясняваме, че тази продажба нарушава не само законодателството на страната, но и на българския интерес.

Разбира се, че ние сме за това - да има равнопоставеност на държавната, общинската и частната собственост.

Разбира се, че не сме за това да зачеркнем концесионирането – живеем в съвременен свят и знаем какви са механизмите на пазарната икономика, но балансът беше тотално нарушен.

Равновесието трябва да бъде възстановено.

Конкретно предлагаме да обсъдим онези стратегически обекти, които са забранени за приватизация, да бъдат забранени и за концесия! Защото смятаме, че концесията е една скрита приватизация. Това са: БДЖ, Български летища и пристанища, Български пощи, Многопрофилни и специализирани болници, български плажове, ВиК-сектор; в областта на културата това са: НДК, в областта на спорта са национални стадиони и спортни бази, в областта

на енергетиката – Български енергиен холдинг. Подлагаме това на дискусия през следващите месеци за намиране на най-вярното решение.

Тези предприятия предлагаме да се управляват не на партийно-квотен принцип и да пълнят партийни каси. А на професионално мениджърски, с конкурсно начало и заплащане, което зависи от печалбите му. Подготвили сме и конкретен законопроект за това, което ще се предложи на обсъждане.

Вторият въпрос е – каква икономика искаме да развиваме? Икономика на парче, без публични инвестиции, с износ на суровини- или дългосрочно планирана, с премислени публични инвестиции, с износ на продукция с

висока добавена стойност? Ние предлагаме второто. Макар и много закъснели, трябва да започнем да градим собствено, българско, родно производство и земеделие, което не е 70% зависимо единствено и само от европейски пари и субсидии.

Как га стане това?

Нашите специалисти работиха с учениците от БАН, за което благодаря на всички външни експерти, които ни помагаша. Предлагаме България да развива приоритетно, це-

„ВИЗИЯ

инвеститорите да се предложат социален инвестиционен пакет. Държавата да изгради инфраструктурата към индустриалните зони. Капацитетът им да се увеличи с 500 млн. лв. Един от най-големите проблеми на страната ни са регионалните ни различия. Те водят да обезлюдяване на цели региони, струпване на население

и икономиката в големите градове, с всички тежки последици от това – пустеещи земеделски земи, напускащи страната българи. Предлагаме отгук нататък всички политики да пречупваме през регионите. Предлагаме да дискутираме модел на регионализация на икономическата, образователната, здравната и социалната политика. Такъв модел предлагаме и в производството, и в земеделието.

На базата на сериозен анализ на природните дадености, човешкия фактор и пазарните възможности на всеки регион, който отново направихме със специалисти, предлагаме високо-технологични производства да се развиват в областта на информационните

услуги в София и Варна; компютри и електроника – в София, Пловдив, Благоевград, Ботевград. Средно високи и средно ниски технологични производства, например химическа промишленост – Варна, Русе и Пловдив, неметални изделия – Габрово, Враца и Шумен; автомобили – Ловеч и Ямбол. Нискотехно-

във всеки регион и изготвяне на отделна програма за покритието на всеки регион. Вече започнаха да идват предложения. Искам да поздравя колегите от Монтана, които

то общество за определен период от време. За такъв обвързан модел на икономиката с регионите, със средните училища, университетите, има нужда от поне три неща, които държа-

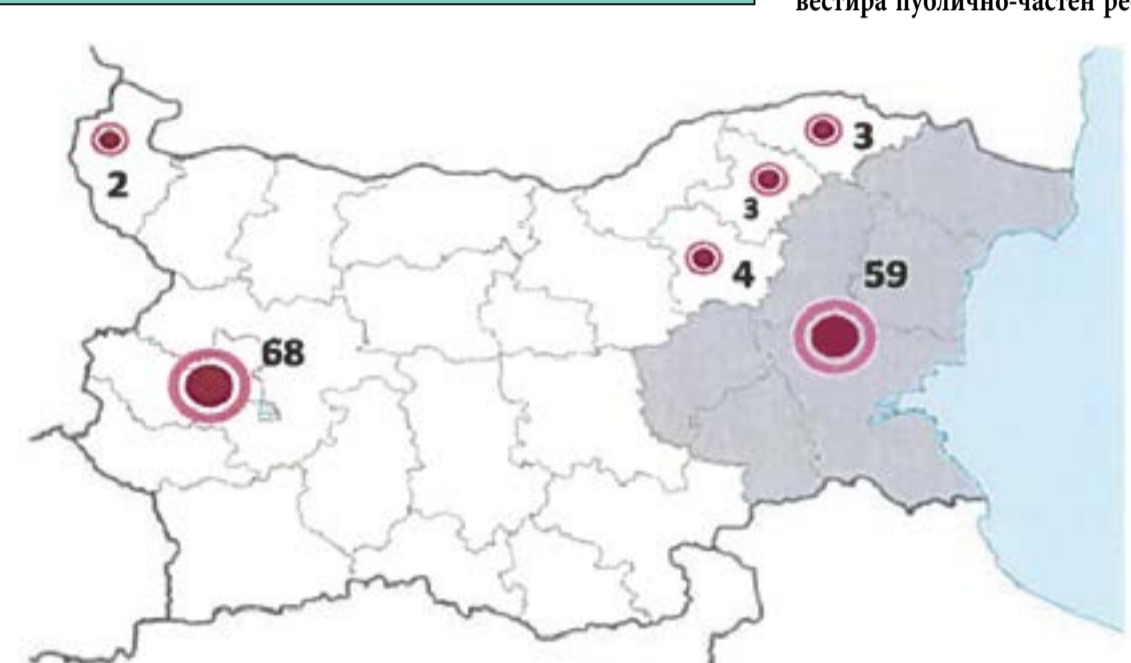
ЗА БЪЛГАРИЯ

вече ни изпратиха изключително професионално и сериозно подготвено предложение за развитие на региона си. Така ще направим през следващите месеци за всеки от регионите. Този амбициозен план за развитие на индустрия и производство има един огромен проблем, който може да го спъне. Това са кадрите и работната ръка. Голяма грешка е да се смята, че мигрантите ще решат въпроса с работната ръка. Държавата върви по пътя на най-лекото съпротивление – нямаме – ще си внесем. Не! Нямаме – ще си произведем български кадри. Заедно с големите работодатели, производители, средни и малки фирми, разговаряхме месеци наред. Благодарим, че ни помогнаха за един много задълбочен анализ - от какви кадри има нужда икономиката ни днес и как да обвържем тези кадри и тяхната подготовка с образованието?

Днес имаме нужда от планиране не само на производство, но и планиране на специалностите, които България трябва да подготви – бройките, местата в университетите и обвързването на тези кадри след завършването им с работа в българската икономика. Ето защо, ние предлагаме: тези бройки по специалности

га бъдат държавна грижа.

Там обучението да бъде бесплатно! Държавата да предоставя стипендии, безлихвени кредити и помощ на тези специалисти. А те, след завършването си, да поемат ангажимент за определен период от време да работят в България, след като държавата инвестира в техните знания и умения. Но нека те след това да инвестират тези знания и умения в полза на българско-

Броят на болниците в столицата е по-голям от броя на всички болници в Черноморския район

вата трябва да направи, за да тръгне този модел.

Първо – данъчни стимули. По-ниски данъци за производство в слабо развитите райони за определен период от време на онези инвеститори, които се съгласят там да открият производство и да наемат ра-

ботна ръка. Второ – защита на българското, родното производство, в името на българската храна, на избягване на второто качество – чрез налагане на процент от български храни в търговските вериги. Нека обсъдим спокойно, с аргументи, но да започнем от днес – намаляване на ДДС върху храните и ефекта от това намаляване върху хората, върху потреблението и върху бюджета на страната.

Знаем каква структура на земеделието имаме. Десетина фамилии в България владеят земеделската земя. Десетина фамилии в България получават най-високите субсидии. Предлагаме да се сложи таван на субсидиите. Субсидиите да се преразпределят към

ЗА БЪЛГАРИЯ

производство на плодове, зеленчуци, мляко и месо. Предлагаме земеделската земя да се ползва само за земеделски нужди, а не за търговски и инвестиционни интереси. Предлагаме да намерим ресурс, каквото и да струва това на държавата, за да се възстано-

вят „Напоителни системи“, които през годините на прехода бяха разрушени. Без тях, така твърдят всички земеделски производители, те няма да могат да развият адекватно и модерно земеделие.

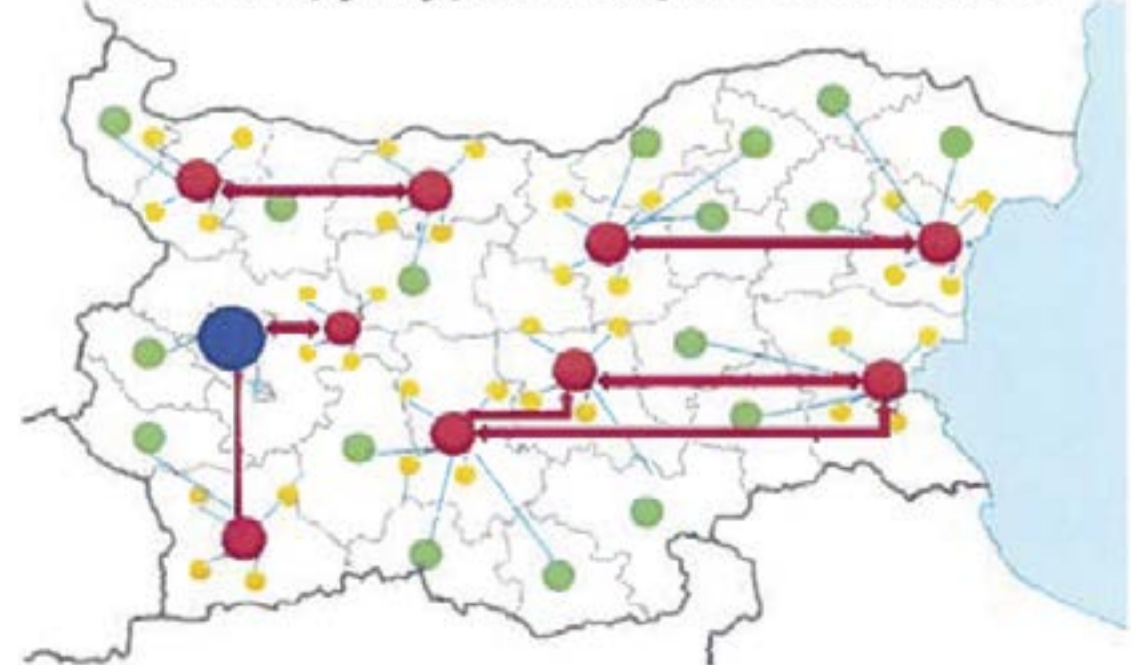
На трето място – много инвестиции в наука и високи технологии, за да имаме такава икономика и такава земеделие. Имам нужда от високотехнологични решения при разработването на нови продукти и услуги. В България има потенциал за наука, има хора, но няма държавна грижа за тях. Светът крачи бързо към изкуствения интелект. Вместо да търсим начини да въведем дигитално образование, дигитална икономика, ние в България все още спорим за чернотелни учебници за бедни деца и цветни за по-богатите. Не крачим с големите стъпки на света, който се движи много бързо напред. Предлагаме да се инвестира публично-частен ре-

сурс в следните отрасли: наука – химия, биология, математика, физика и материалознание. Образованието и науката ще ни изтеглят като държава. И тук държавата се оттегля. Учебниците се пишат от частни екипи, с много пари и със спорно съдържа-

не. Част от обществените ресурс отиде в частни училища; НПО влияят на децата ни със съмнителни идеологии. Системата кара децата да наизустяват, без да анализират. Нашата грижа е държавата и тук да си поеме ролята, да гарантира качество и съдържание в образованието и да го върже с практическите умения в икономиката.

Не я вкарвайте в училището и при децата, защото губим децата си. Промиват им главичките с псевдоценности, трябва да дадем отпор на това с истинските ценности – род, отечество, семейство, модерно и традиционно образование, съчетани в едно. Ние предлагаме нещо различно от досегашното, що се отнася до образованието - а то е образователна система, обръната и адаптирана към дигиталното поколение – това е бъдещето. Това е бъдещето на поколението, което сега расте и ако не се подготвим, отново ще бъдем неадекватни на световните и европейски тенденции. Нека развиваме традиционно и електронно – смесено обучение. Можем да използваме социални мрежи в учебния процес, импровизиране на обучението, учене в мрежа, използване в учебния процес на интернет. Създаване на модел на университет във виртуалното образователно пространство, в който да се получава пълна информация за университета, да се предоставят основни административни образователни услуги и ефективно дистанционно обучение. За всички ни е ясно, че системата за образованието плаче за промяна, трябва да я направим с най-високата цел обаче – изграждане на мнения, възможност за анализ, ценностна система у младите хора.

Нова структура на здравеопазването

Ценността на ни система се разгражда, но и не само там. Тя се разгради и в друг ключов сектор – здравеопазването.

Здравеопазването е тотално събркано

Знаете ли кои са най-често употребяваните думи в разговор за здравеопазване - остойностяване на клинична пътека, доплащане, реимбуриране, източване на Здравната каса. Къде е човекът в тази работа? Все повече пари се дават за здравеопазване, все по-малко пациенти оставаме и все по-големи проблеми имаме. Тази система е тотално събркано. Тя не може да се кърпи, а трябва да се обърне с хастара навън и предлагаме следното, отново казвам с пълно съзнание колко хора и днес, и утре, и в другиден ще разгневим и какво ще се изправи срещу нас. Когато работехме, някой от екшните каза: „Това, което пипаме тук, срещу нас 1,5 млрд. лв. интереси има“. Това, което пипаме в лекарствената политика, която ще ви предложим, са интереси за 2-3 млрд. лв.! Не случайно започнах с думите смелост на идеите, неподкупност на хората и последователност в действията.

В момента има държавни и частни болници, които ползват пари от НЗОК, където всички си внасяме здравните вноски. Днес болниците са търговски дружества и са съсредоточени в големите градове, няма го основният принцип в здравеопазването – достъпност. Става въпрос за огромна концентрация – 68 болници в София, но 2 във Видин, по 3-4 в Североизточния регион! Тази диспропорция трябва да бъде преодоляна.

Предлагаме нова държавна политика в здравеопазването – държавните и общински болници да не са търговски дружества, да се опишат от Търговския регистър и да се регистрират като лечебни заведения по Закона за лечебните заведения, които не работят за търговска печалба, работят като лечебни заведения и да ползват ресурс от НЗОК. Не можем да забраним частните болници. Живеем в съвременен свят, уважаваме Конституцията и равнопоставеността на държавна, общинска и частна собственост. Ако частните болници, обаче, искат да получават пари от Здравната каса, то те нека бъдат така добри да се опишат от Търговския регистър, да се заличат като търговски дружества, които работят за търговска печалба, да се регистрират по Закона за лечебните заведения, да бъдат лечебно заведения и тогава

да ползват ресурса за НЗОК, за който всички ние си плащаме вноските. И в живота, и в бизнеса, и в здравеопазването, човек трябва да има избор! Ако не искат да направят това и искат да си останат търговски дружества, които работят за печалба, то нека да си създадат система за частно финансиране, механизъм за застраховане, доплащане от всеки пациент, който иска да отиде там и може да си го позволи, защото има средствата за това. В този случай те няма да ползват средства от Здравната каса!

Поради тежката концентрация хората нямат достъп до здравеопазване и за едно раждане се пътува по 100 км, за да се стигне до болница.

Предлагаме

нова гържавна политика за регионално здравеопазване

– във всеки регион лечебните заведения се обединяват в холдингова структура и включват спешен медицински център, областен център за извънболнична медицинска помощ, областна болница за активно и специализирано лечение, областни центрове за интегрирани здравно-социални услуги. Тази система гарантира достъп до 30 минути и отстояние от 50 км.

Що се отнася до човека, предлагаме

намаляване на ДДС за лекарствата и медицински изделия.

Време е за този сериозен и аргументиран разговор – диференциране на ДДС за лекарства, медицински изделия и храни. Държавата прехвърли своята отговорност и в лекарствената политика, като всяка болница може да направи обществена поръчка и да си достави лекарства и медицински изделия и има разлики в цените на лекарствата в различните болници до 50 лв.!

Ние предлагаме ежегодно държавно определяне на цените на лекарствата от реимбурсния списък и медицинските изделия както за болниците, така и за аптеките. Това премахва разпокъсаността и правенето на обществени поръчки от всяка болница. Не всяка можем да подозираме в недобра обществена поръчка, а недобра обществена поръчка води до увеличаване на цените на лекарствата за хората. Предлагаме и забрана на реекспорта на лекарства и персонално медицинско досие, обединяващо цялата информация за всеки пациент на всеки етап от живота му и на заболяването му, за да се прекратят злоупотребите и измамите със здравния статус на хората.

На работещите в здравната

система – наредба за формиране на работна заплата в държавните лечебни заведения, гарантираща достойни базови равнища и реално остойностяване на труда.

Сега много хора ще реагират, че няма пари, че ще провалим бюджета.

Пари има, но много се краде и няма желание за ограничаване на тези кражби.

Политиката се храни от тези кражби и няма интерес това да спре. Създаваме нови и нови органи за борба с корупцията, а тя расте! Скоро имах възможност по-спокойно и дълго, в рамките на 3-4 дни, да разговарям с проф. Стиглиц. Разговаряхме за корупцията като причина за неравенства. Аз споделих българския ни опит в годините назад, а и скороншия, в който обсъждахме поредния нов антикорупционен орган. Той ми каза: „Едно време корупцията се изразяваше в даване на подкупи, а борбата с корупцията - да заловиш това. Сега тя промени своята структура в цял свят и съм сигурен, че е така и при вас, в България. Сега корупцията не е просто даване или взимане подкуп, тя е заложена в самите правила, в законите, натам се насочете и се борете“.

Разбира се, че професорът е прав, и ние сме дискутирали с вас и този вариант, и знаем, че има две нива на корупция – по високите и по ниските етажи на властта. Корумпиращите - корпорации, частни интереси и кръгове, и корумпираните - политиките и взимачите решения, просто се разбраха и си създадоха модел, който е облечен в закон. Въпросът вече не е само да хванеш тук-там някой с подкуп, това е следствието. Въпросът е да разбиеш модела, да промениш правилата. Примерът с лекарствата,

как предлагаме този модел да се промени.

Не всяка болница да си прави обществена поръчка, тъй като възникват и законови, и технологични възможности за корупция, които водят до увеличаване на цените на лекарствата и до неравенства. Нека променим модела. Нека това да се прави от държавата, нека тя веднъж годишно да определя цените на тези лекарства. Махаме причината, която е заложена в правилата, в нашите предложения, а не гоним последниците.

Второто ниво на корупцията

- тази която мори всеки човек, когато опре до бюрокрацията. Досега, тук-там, на 100, на 1000 случая се хваща 1 чиновник с подкуп и това нищо не променя в години-

те. Залагаме нови правила за ограничаване на субективния фактор чрез електронна здравна карта и здравно досие в здравеопазването, единен електронен данъчен регистър на финансите, национална електронна система за заестостта, единна електронна образователна система.

Защо мислите, че толкова години няма електронно правителство, толкова пари се наляха в това? Защото то не е удобно, то ще спре течовете, кражбите и подкупите. Ето

„ВИЗИЯ

това трябва да направим – махаме причините за корупцията,

не кърпим последниците и създаваме едно модерно електронно управление, което да ограничава субективния фактор и следователно, и корупцията.

Всичко, изречено досега, е причина за бедност и неравенство.

Всичко, което ще кажа, е предложение - как да променим това. И има една цел –

висок стандарт на живот, добър живот за хората, по-високи доходи,

първа стъпка - спиране на демографския срив!

Втора стъпка - опит да обърнем тенденцията в демографската катастрофа.

Това може да стане. Ако с тези предложения досега осигурим по-добро здраве, повече работа и българско производство, повече възможност да останат младите хора в България, след като завършат, ако осигурим некорумпирана и сигурна среда, то как още през държавната политика да помогнем на народа си да живее по-добре и да увеличим доходите?

Да започнем от младите.

Можем ли да дискутираме, уважаеми българи, докато учат, да им дадем облекчени условия за кредит и за стипендия?

Когато решат да направят семейства, можем ли да им осигурим по-ниски лихви за кредит за жилища срещу ипотека?

За децата им, когато се родят, можем ли, като държава, да осигурим безплатна детска градина?

Може ли детските им храни да са с намалено ДДС? Колко ще струва това на държавата, но и какъв ще е ефектът? За семействата им, можем ли да имаме семейно подходящо облагане, ако работят и имат деца?

За средната класа, която системно е убивана.

Може ли през данъчната политика да им се помогне? Толкова години водим спор за прогресивното облагане. Нека потърсим съгласие в обществото на принципа на солидарност. Нека разговаряме и с богати, и с бедни, и да намерим онази скала на прогресивно облагане, която е справедлива и която всички ще приемат. Вероятно ще има и против, но ако се мисли за справедливост и солидарност, ще намерим това сечение на интересите. Сега отново ще ни кажат: „По кому-

нистически, сега те искат да вземат от богатите и да дадат на бедните“. Нека да видим, как по комунистически това става в некомунистическа Америка, в некомунистическа Европа. Такава система на данъчно облагане съществува там.

За пенсионерите

търсим разговор - ще преизчислим ли най-накрая всички стари пенсии и колко ще ни струва това? Няма здрав разум в България, който да е съгласен, че може да се живее спокойно с 200 лв. пенсия. Трябва да намерим решение за преизчисление на всички пенсии.

Една така развита България, със собствена икономика, със стабилни социална, здравна и образователна система, с ограничена корупция, ще има друга тежест в нашето общо семейство - обединена Европа. Не случайна казваме обединена, защото обединена Европа вече е в риск. Не само заради напускането на Великобритания, заради тежките противоречия вътре, между старите страни членки и новите, заради големите срещу малките, заради ядро срещу периферия.

Защо стигнахме го тук?

Защото политическите елити на Европа направиха много грешки, и въобще не се поучиха от тях. Лека-полека Европа се превърна от съюз на ценности, в съюз на интереси. Европа не остана встрани от този процес на срстване на политически кръгове и финансови потоци. Това доведе до създаване на правила, които защитават тях, а не европейските граждани. Грешките доведоха и до бюрократщина, която създаде твърде много пречки за малкия бизнес. Вместо облекчение за свободно движение на стоки, стотици изисквания спъват свободната търговия. Вместо свободно движение на хора, пакет за мобилност, който го ограничава. Вместо равнопо-

ставеност, решения от позиция на силата - или слушаш и се огъваш, или ще ти спрем парите! Вместо социален съгъб и социални права – увеличаване за чиновниците в Брюксел и разходи за 8 млрд. повече за тях. Като капак на всичко, тотално събрканата политика по мигрантските въпроси. И днес старите европейски лидери се чудят - защо народите ни се подлъгвали по популистки и крайни партии. Защото им омръзна, колеги, защото не ги чуха години наред, защото

ЗА БЪЛГАРИЯ”

политическата класа се облагодетелства за тяхна сметка, защото заличихте ляво и дясно и се прегърнахте, уж заради националните си интереси, а всъщност заради личните си, и защото не проумяхме навреме, че или ще започнем промяната вътре, от себе си, или народите ни ще ни поматат всички вкупом.

Уважаеми колеги и гости,

За пръв път говорих така в централата на ООН преди година и половина, на заседание на Социалистическия интернационал, и видях много шокирани очи тогава от такива думи. След това, в България, по време на президентската и парламентарната кампания, говорихме така и понесохме страшен удар. Това беше заклеяването като антиевропейско и от наши, и от чужди. Да поискаш отмяна на Постановление 208 за мигранти беше светотатство. То беше наричано нарушаване на човешки права, липса на състрадание и сърце и всичко черно, което се сетите и спомняте.

За да се стигне до вчерашния ден, когато същите хора, които ни клеяха, се съгласиха да подпишат искане на „БСП за България“ да се забрани на правителството да

склучва двустранни договори за връщане на мигранти в България. Година и половина ни дели от онова първото, заклеяването, и от това, което се случи вчера.

Уважаеми грузари и гругарки от БСП,

същото ни се случи и с Русия. Годиши наред твърдим, че Русия не ни е враг, че българският национален интерес изисква да нормализираме отношенията си с Русия, да строим, да търгуваме, да

Ще кажа нещо, което го няма в материала и едва ли ще се хареса на мнозина, дори и в нашата партия, дори и в ПЕС, но го предлагам за дискусия – **темата Вишеградска четворка.**

Сигурна съм, че ще има бурна реакция срещу това, но ви уверявам, че само след 1-2 години противниците ще се убедят, че съм права. Скоро имаме европейска делегация на мисия в БСП и там се чу изречението по повод на Истанб-

листи там, те взеха законодателството на тези държави, ние го прегледахме и видяхме, че то в много отношения отива на левите идеи, но преди всичко това са мерки и политики за националните им интереси и облагодетелстване на народите им.

Искам да поставя и още един въпрос, който вероятно ще породи много ответни реакции, но нека го дискутираме. БСП е решила този въпрос на най-висшия си форум – конгрес. Никой, нито тези, които сме се събрали днес, нито ръководство, нито депутати, нито председател на партия може да си позволи да промени решението на конгреса, освен самият

га проведем разговор за България, за българската икономика, за стандарта на живот, за българските цели, за живота на обикновения човек

и как ще му се отрази това. Дайте да забавим с това едновременно и непрекъснато напирание, сега и веднага еврото и да ни приемат в Еврозоната.

Предстои ни много сериозен разговор, не само тук. Чужди експерти, германски експерти ни предупредиха: „Не го правете. Последните ще са такива и такива за вашата икономика, за вашите системи - образователна, здравеопазване, социална“. Предлагам да отворим тази дискусия, въпреки решението на Конгреса и ако стигнем до друго по-разумно, полезно и по-важно за народа, за България и за националния ни интерес, нищо не пречи да се съберем и да го ревизираме, но нека да го обговорим. До сега го приемахме - решено е от конгреса. И край. Не, животът, условията и нещата са променили и ние трябва да сме адекватни на тази промяна.

В заключение, нашето предложение за

нов начин на развитие на България

е край на бягството на държавата от функциите ѝ, връщането ѝ в стратегически сектори на живота на българите - производство, земеделие, енергетика, здравеопазване, образование, социални системи, образование и култура. Смяна на договорените правила между политическата класа и икономическите интереси за кражби.

Зравето на българина заставя на първо място пред частния интерес.

Образованието и културата изграждат ценностна система и умения.

Науката движи България напред!

Всички политики се почувват през регионите.

Всичко това е с една цел – по-добър живот на сънародниците ни и обръщане на демографската катастрофа; външната политика - с характер, стъпила на националния интерес на България!

Благодаря на всички, които работихте по тези идеи. Благодаря на всички, които сега ще се включат. Това са само предложения.

Уважаеми другари и другарки, дами и господа, българи, това са идеи. Предстои много работа, за да могат те да станат национално съгласие по ключови сектори за България и за нашия живот. Идваме с тях при вас - работници, учени, лекари, пациенти, културни дейци, земедельци, специалисти. Ако грешим, кажете ни го, дайте ни ум и ни поправете. Ако сме прави, подкрепете ни! Ще срещнем голям отпор, отпорът на 10 млрд. лв. ефективни на паралелната държава. Ето защо, пожелавам на всички смелост, неподкупност и последователност в действията. На работа!

Използвайки факта, че неговостството е мъгчливо,

властите в ЕС се опитват да оправдаят своята политика с аргументи, свеждащи се до следното: тази политика прави европейските страни и тяхното население по-богати; тя създава културно разнообразие; днешният М. не е идеален, но подлежи на развитие и усъвършенстване.

Европейското население старее и не се възпроизвежда – жените не раждат достатъчно деца.

Всички тези аргументи са лъжливи.

Нека видим как сериозни европейски аналитици я опровергават.

Провежданата имиграционна политика всъщност прави европейците не по-богати, а по-бедни. Новопристигналите, които още не са намерили работа (не знаят езика, нямат квалификация и т.н., или изобщо не искат да работят), черпят от социалните фондове на благоденстващата държава, „welfare state“, по-точно от това, което е останало от нея.

Бремето на местното население расте.

Де факто това се признава от високопоставените европейски чиновници, защото призовават гражданите на ЕС да затаят поясите. В едно интервю в 2012 г. Меркел каза: „Ако в днешната Европа 7 % от населението на света създава 25 % от БВП и финансира 50 % от социалните издръжки, то става ясно, че трябва да работим повече, за да запазим нашия жизнен стандарт и нашия начин на живот. Ние всички трябва да престанем да харчим повече, отколкото произвеждаме.“

Налице е явно противоборечие:

ако нараства броят на неработещите мигранти, излиза, че германците трябва да работят за тях, съответно да се пенсионира по-късно и т.н. Възниква въпросът: ако ние искаме „да запазим нашия стандарт и начин на живот“, необходими ли са ни хора, които не само не приемат нашите правила и обичаи, но представляват предизвикателство и заплаха за тях?

И последно – няма никакви доказателства, че миграцията води до увеличаване на БВП.

Що се отнася до разнообразието, което те представлявали.

Та няма Европа не е достатъчно разнообразна?!

Всяка култура си има своите положителни и отрицателни

страни. Къде са гаранциите, че мигрантите носят положителните? Практиката показва точно обратното. И ако разнообразието е универсална цел, защо атлантическите елити не обрънат внимание на обогатяване на това разнообразие в мюсюлманския свят, например в Саудитска Арабия? **Защо „мултикултни“ се предлага само на Европа? Няма отговор на въпроса.**

Ако М. не е идеален, както изискано се изразяват адептите му, и създава неразрешими проблеми при 50 000 бежанци годишно, то как може подобна политика да се усъвършенства при 1.5 млн. годишно, т.е. при експоненциален ръст на миграцията? Но показателно е, че най-големият проблем евроатлантическите виждат в увеличаване на антимиграционните настроения вместо в нарастването броя на бежанците.

Европейското общество действително старее, Европа вече е пренаселена. А мигрантите отсядат не на високото плато в Шотландия, не в северна Финландия, не в най-безлюдната част на Франция – платото Мажан, а в градовете, понижавайки жизнения стандарт. Европейците действително не се възпроизвеждат демографски. За такова възпроизводство са необходими по 2.1 деца на семейство, а в Европа това число е 1.23. **Но защо европейските жени не раждат или въобще не искат да раждат? Защото не искат да имат деца ли? Не.**

Анкетите показват, че 55 % от английските жени желаят да имат по 2 деца, 14 % по 3 и 5 % по 3 и повече деца. Но те не си го позволяват заради постоянно понижаващия се жизнен (и заради притока от мигранти) стандарт.

Десетилетията на „мек тоталитаризъм“ приучиха голяма част от европейците по маниера на Оруел да предпочитат ролята на търпеливи граждани. Събитията в Кьолн и в други европейски градове бяха демонстрация на това, още повече на годишнината от кьолските насилия мигрантите, сякаш подигравайки се с германците и европейците, повториха секс-атаките в няколко града: Инсбрук, Аутсбург и др. Интелектуалният елит не реагира адекватно. Когато на 31 януари 2016 г. във в. „Монд“

френският писател Камил Дауа публикува открит писма,

посветена на секс-атаките в Кьолн, върху него се навърли цялата глутница от социолози, историци и публицисти, обвинявайки го в ислямофобия и десен екстремизъм.

Тези, които заемат принципна позиция по въпроса за исляма в Европа, получават

удари от двете страни: от ислямистите и от мигрантофилите-мултикултуралисти. Ударите са в прекия смисъл. В Холандия бяха убити Пит Фотейн и Тео Ван Гог, не бяха малко заплахите и към Орнана Фалачи. В самата Германия критици на салафитите като Хамид Абдел Самад са принудени да живеят с полицейска закрила.

де в Европа и преди всичко във Франция, с нарастване на броя на мигрантите расте и вълната от антисемитизъм. Но и този факт не спира привържениците на силовото налагане на М. и мултиетническата държава.

Къде е заровено къчето?

За мултиетническата концепция има няколко причини.

ЗЛОВЕЩИТЕ

На Европейския съюз не са необходими нации, следователно не е нужен патриотизъм

На полето на идеологията ударите срещу критиците на М. се нанасят също по две линии. Първата е „тирания на вината“. Привържениците на М. представят света на Азия, Африка и Доколумбова Америка преди колониализма като рай, в който са нахлули неканеци злодеи. Техният мазохистски аргумент е: европейците трябва да се покаят за своите завоевания и колониализъм. Но тук веднага възниква въпросът „Защо арабите и турците не трябва да се извиняват за завоеванията си в Европа, за търговията с робини?..“

Една по-мекка версия на тази линия е желанието да се надценява значението на арабската култура в (и за) историята на Европа и да се описват мюсюлманските халифати в Андалусия като свят на толерантността и научния прогрес.

Втората линия за оборване противниците на М. е награване на аналогията между спасяване на мигрантите и спасяването на евреите, съответно между негативното отношение към мигрантите и антисемитизма. Тук, обаче, мигрантофилите попадат в задънена улица. Работата е там, че навсякъ-

Първата е неспособността на западноевропейските правителства да разрешат проблема дори при желание от тяхна страна. Когато атлантическата върхушка осъзна, че имигрантите нямат намерение да се връщат в страните си и че все по-нарастващата част от тях не бързат да се интегрират в европейското общество, те се опитаха да убедят европейците, че е добре Европа да се превърне в мултиетническо и мултикултурно общество. Това е позиция, разкриваща неспособността на правителствата да обрънат процеса на имиграция и да защитят своите граждани.

Втората причина за поетия курс на атлантическите елити за създаване на мултиетническо общество е класова. Увеличаването на раждаемостта в „стара Европа“ изисква повишаване на жизнения стандарт на по-долната половина на европейското население. Но точно понижаването на този стандарт е същността на поетия курс на неолиберализъм от 80-те години на 20 век, който не е нищо друго освен фаза на свръхексплоатация на глобалния капитализъм.

Повишаването на жизнен

ния стандарт на коренните европейци от долната и средната половина на социума предполага преразпределение на доходите в полза на тази половина от обществото. Във Франция това се случи в т. нар. *славно тридесетилетие* - от 1945 до 1975 г. Но за съжаление, цялата социално-икономическа политика в Европа през последните

възроха 8 млн. американци), в 1935 година беше убит.

Накратко,

буржоазията по-скоро ще избере войната, отколкото намалване на неравенството.

Имиграционната политика на европейските правителства по същество е социална война на върховете срещу собствени-

„МУЛТИ-КУЛТИ“

те си народи. По-лесно е да поканиш чужди мигранти, разлагащи функционираща цивилизация и общество, отколкото да застанеш лице в лице със собствените си „работящи“ и с долната част на топящата се средна класа.

В същото време миграцията решава и още един проблем. Тя създава един слой, който поема върху себе си социалното недоволство и го обезсилва с агресивното си поведение. Така мигрантите се превръщат в „цветно“ (не бяло) класово оръжие за капитала, по-важно от етническото и културното.

Днес глобалният транснационален капитализъм не се нуждае нито от национална държава, нито от национално производство. Той пролетаризира отново трудещите се, включително с етнизирание на работната сила в самия център на капиталистическата система. Но пролетариатът в капиталистическия смисъл на този термин се превръща в пролетариат в римския, античноробовладелския тип. Той е по-опасен за Европа, защото, бидейки етнически и религиозно различен от европейски пролетариат, ще се противопоставя не само на капитала, но и на европейската цивилизация.

Върховете успяха да избегнат революцията от западен тип. Но самите те създадоха социален динамит за принципно нов социален взрив, а именно, тотален бунт на низините, където класовото е смесено с расовото и етническото. В перспектива всичко това предполага проливане на повече кръв, отколкото в класово-пролетарските революции с тяхното уважение към собствената им култура.

С помощта на труда на мигрантите

класово-олигархическите режими си купуват допълнително време за съществуване без развитие.

В такава ситуация е невъзможен истински проект за бъдещето и изхождат е един – напред в миналото. За това ще

се разплащат техните деца и внуци, които ще се сблъскат с това минало.

Една от целите на М. е създаване на многочислена „ендъркласа“, лишена от национална култура и национални корени. Тя лесно ще се поддава на манипулация и ще бъде неспособна да се съпротивлява и бори. Ето защо независи-

мо от кризата и от нарастващото недоволство на населението, атлантическите върхушки на ЕС са готови на решение, което изглежда като продължаваща капитуляция пред мигрантите-мюсюлмани, включително с пълен отказ от европейска идентичност (този отказ представлява начин за достигане на други цели), от вратата и правото – нещо, на основата на което винаги се е изграждал Западът.

В 2016 г. финансовият министър на ФРГ Волфганг Шойбле предложи създаване на „немски ислям“. Десет години по-рано от него холандският министър на правосъдието Пит Хайн Донер беше заявил, че ако мюсюлманите станат мнозинство и пожелаят да заменят законите на Холандия с шарията, то те ще могат да направят това. А че мюсюлманите ще бъдат мнозинство в Европа, е въпрос единствено на време и на две-три поколения.

На 26 април 2016 г. министърът на правосъдието на Белгия Коен Гинс заяви в Европарламента: „Скоро мюсюлманите ще станат повече от европейците. Европа не го осъзнава, но това е реалност“. Какво ще се предприеме след такава констатация, е въпрос, на който не се дава отговор. А още през 1974 г. на сесия на Генералната асамблея на ООН, алжирският президент Хуари Бумедиен открито обясни на европейците какво ги чака: „Ще дойде време и милиони хора ще напуснат Южното полукълбо на планетата и ще нахлуят в Северното. Но не като приятели. Защото те ще завоюват това полукълбо със своите деца. Нашата победа ще дойде от утробите на нашите жени.“ От това време към външните мигранти от Азия и Африка се прибавиха вътрешноевропейските престъпни групи: албанци, румънски и български цигани. Ситуацията се влошава. Както се казва: „Който не е слеп, ще види“. Но европейците не желаят да видят.

Още в 2003 г. Сергей Хелемендик предупреди достояно, но правдиво: „Нашите охранени европейски бра-

тя вече са посрнали всички! Това заключение съм повтарял многократно след разходка по централния франкфуртски булевард „Дайл“. Те вече са приключили своето съществуване в историята, няма ги. Докато седят в своите банки и броят шумящите хартийки, техните улици са завладени от мигрантите албанци, доволни от

възможността да разрезат своята твърде гъста кръв...

Нашите охранени европейски братя минаха и без своя Горби, и дори без перестройка. Вавилонското сътворение на улиците на техните градове тетърва започва. Засега те още не осъзнават какво се е случило. И съсем не разбират, че случилото се няма никакви демократични или поне мирни решения... Ето ви обещаният залез на Европа.“

Накратко казано: варварите рушат застаряващата и отслабваща империя ЕС.

Някои изследователи обясняват заселването на европейците със социокултурни фактори, с културна деменция и застаряване на социума и етносите. За германците казват, че са „уморени от история“. В общоевропейски план се отбелязва, че двете световни войни са компромитирали както национализма, така и патриотизма. Но пак възниква въпрос: „Защо умора от историята изпитват само западните германци, но не и точните от бившата ГДР?“

Новите поколения са наследили не силата на предците си, а натрупаната тежка умора. Едно

нечувствително общество, заразено от западната разпуснатост

(наследство от 1968 година бих добавил аз). Но пак ще повторя: защо източноевропейците (поляци, унгарци, хървати, сърби) се отнасят по друг начин към мигрантите отколкото англичани, германци, французи и шведи? Защо те не са готови да сложат главата си на дръвника? А нали точно в Полша, Унгария и бивша Югославия валакът на двете световни войни премина по-жестоко, отколкото по Великобритания и Франция, където колаборационистите бяха по-многочислени от участниците в Съпротивата. Да не говорим за скандинавските страни с тяхната симпатия към Третия рай.

Отслабването на патриотизма в Западна Европа е резултат от целенасочена политика на проатлантическите правителства, т.е. на глобалистите.

На Европейският съюз не са необходими нации, следователно не е нужен патриотизъм. Необходим е пъстър свят от малцинства с двойна и тройна идентичност (регионална, хомосексуална и др.) и смесено в расово-етнически план населението.

Всички разговори за това, че главната причина за поканата на мигранти от Азия и Африка е недостигът на работна сила, до голяма степен са лъжливи и се опровергават с простия въпрос: „Защо товава да не се канят безработните младежи от Южна Европа, от Испания, Португалия, Гърция?“. Още повече, че тази младеж е относително образована, запозната е с местните традиции и за разлика от афганците, арабите и негрите, желае да работи.

Твърда позиция по отношение на миграцията, независимо от натиска от страна на бюрократите, демонстрират бившите социалистически страни, в които успоредно с интернационализма властите активно поощряваха социалистическия патриотизъм. Явно това наследство и днес не е изчезнало.

Контрастът между източната (бившата ГДР) и западната част на Германия по отношение към мигрантите, готовност за съпротива и по брой на джамии е показателен. Поколенията източни германци, живяло в социалистическата система, се оказва, че не е съгласно да върви „с възне на ишията“ към обречения „рай“ на постзападна Европа. А евентуален завой към Русия ще позволи на Източна Европа да си спести много неприятности.

Според много аналитици европейският начин на живот в Западна Европа, култура и миоглед ще може да се запази само в селските райони (имащи природна защита), към които мигрантите не се домогват. Всички останали райони са готови зони за наказателни акции на мародерите от градовете, превърнати в помийни ями от струпване на мигранти, нежелаещи да работят. Много от тях са по-склонни да заминат и да воюват на страната на ИДИЛ (терористична организация, забранена в Русия).

Остава открит въпросът: „В състояние ли е днешният европейец, живеещ не само в своя пострелигиозен, но също така в своя постсветски и постнационален свят, да оказва някаква съпротива?“

Размисълът на сериозни и честни европейски аналитици по въпроса за миграцията и бъдещето на Европа е едноременно и трагичен, и шокиращ – те изключват варианта „меко кацане“ като решение на кризата с мигрантите. Наличният отговор (по отношение

на бъдещето) е: „По какъв начин ще бъде нанесен фаталният удар?“

Може и да се окаже истина, особено ако се има предвид, че една част от зомбираните от пропагандата в ЕС германци (и други европейци) заклеймяват движението като ПЕГИДА и поддържат имиграционната политика на Меркел. Не се ли получава като в стихотворението на В.Я. Брюсов „Наближаващите хуни“ (Традуцие гунни): „Но тези, които идват да ме унищожат, посрещат аз с приветствен химн!“

Огледайте се кой е пристигнал. Хуните. Но „агресивни хуни“ по време на войната англичаните наричаха германците...

Как се промени светът!

Какво е това? Липса на воля или социокултурна деменция на старееца и изпадаща в маразмъ цивилизация?

Превод Румен ВОДЕНИЧАРОВ (със значителни съкращения)

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!
ГЛАВЕН РЕДАКТОР Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ: Проф. д-к. ин. Н. Бончо АСЕНОВ акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ Илиана БЕЛЕВА (зам. главен редактор) д-р инж. Марин БЕЛОВ Проф. д-к. Нико СТЕФАНОВ акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ Проф. д-р инт. Н. Тодор МИШЕВ Фотографи Борис Марков
АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: 1000 София ул. Пиротска №3 тел.: 02 985 23 07 тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА “Втора Зора” ЕООД
Печат “Нюзпринт”, София, ул. “Тинтява” 100 БАНКОВА СМЕТКА: Уникредит Булбанк IBAN BG43UNCR70001519963494 BIC UNCRBG5F
Примат е оригинал по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 27.07. в 14 часа. Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ЗЛОВЕШИТЕ „МУЛТИ-КУЛТИ“

„Времето на чудесата отмина и ще ни се наложи да търсим причините за всичко, което става на света“

Уилям Шекспир, „Хенрих V“

“На нас ни харесва тази работа да наричаме нещата с истинските им имена”

Карл Маркс

Още първото десетилетие на 21 век показва, че мултикултурализмът (М) в Европа се провали. Официално това признаха и самите високопоставени чиновници, ръководили по това време европейските страни. През 2010-2011 г. неочаквано започнаха признания. През октомври 2010 г. в Потсдам Меркел заяви, че политиката за създаване на мултикултурализъм е претърпяла про-

ше да се казва на глас. Някои хора дори помислиха, че с мултикултурализма е приключено. Но впечатлението се оказа погрешно: **оказа се, че висшите чиновници са предприели само тактически ход, който да им помогне за решаване на краткосрочни проблеми.** Но в дългосрочна и дори в средносрочна перспектива нито един от тях няма да посмее да се обяви против мултикултурализма. Европейските политици

фантастично: от 48 589 души през 2010 г. до 1.5 млн. в 2015 г. Това не може да не тревожи европейците. Чужденците стават все по-агресивни и изяждат тяхното пространство, изтласквайки нисшите и средни слоеве от „обществената баница“.

Въпреки че западноевропейците са дресирани като конформисти със социалното инженерство на късния капитализъм, те, макар и пасивно, отхвърлят имиграци-

Андрей ФУРСОВ

критикуваха само конкретната форма, но не и самата концепция за расово и етнически смесеното общество, което не само приема, но и предпочлага миграцията. Това остана и остава „свещена крава“.

Целта на атлантиците-глобалисти не е мултикултурно, а мултиетническо общество,

в което тече процес на смесване на раси и етноси. М. може да бъде критикуван като тактика, но за привържениците на атлантизацията-глобализация той остава неприкосновен. Ето защо не е за учудване, че притокът на мигранти в същата тази Германия нарасна

онната политика на ЕС. Нараства негативното отношение към исляма. Така в 2013 г. 77 % от холандците са заявявали, че ислямът не обогатява страната им, а само две години след това 55 % са заявили, че не желаят присъствието на мюсюлмани в страната. Всичко това остава на ниво пасивно очакване на действия от правителството за защита на населението от ексцесиите на мигрантите. Но на практика правителството подавя антиимиграционни действия с камшика на политкоректността. Разбира се, намират се и такива, които следвайки „стокхолмския синдром“, са готови да се слеят в екстаз с мигрантите, но те са малцинство.

На стр. 10-11

БЪЛГАРСКА ПЕСЕН

Димитър ХРИСТОВ

Песента преминава във плач,
а плачът – във песен,
няма, няма палач
за живота нелесен.
И тъгата прокапва
през покриви, погребни, жици
и гнезди във сърцата
на клетите млади вдовици.

Събудете се мъртви мъже,
събудете се в мрака,
щом дългът със вѐже
ви тегли от гроба и чакат –
чакат Майка, Родина, Жена
и посърнала челяд –
стига мор и война,
трябват живи наследници...

Още рѐфат чакали
от снагата на горда България,
още някой се хвали
как наше имане заграбил е.
И прокудени българи
още се скитат с неволята,
без да знаят кога ще се върнат
при всичко отколешно.

Пейте, пейте гори и поля,
и самотни невести,
толкоз кръв се проля,
толкоз сълзи и бедствия...
Стига скръб, стига плач...
След една панахида,
в ранината орач
сред полето изтляло ще иде,
ще нарежда бразди
и по пладне ще седне за отдих,
над земята ще бди,
семена ще отбира за посев,
по сеитба и в бран
свойта българска песен ще пее...

Пей хайдушки Балкан,
песента ще ни надживее!

Книгата на Николай Стариков е с цена 14 лв. и може да се закупи от офиса на ул. "Пиротска" 3 в София, както и да се поръча с обикновен пощенски запис на стойност 16 лв. (14 лв. + 2 лв. за пощенската пратка), на адрес София 1377, за Минчо Мънчев Минчев - до поискване

ISSN 1310-8492

